

Krzyż Wolności i Solidarności

<https://ipn.gov.pl/kwi/uroczystosci/20047,Wreczenie-Krzyzy-Wolnosci-i-Solidarnosci-Wroclaw-29-wrzesnia-2022.html>
2023-01-26, 23:07

Wręczenie Krzyży Wolności i Solidarności – Wrocław, 29 września 2022

W czwartek 29 września 2022 r. zastępca prezesa Instytutu Pamięci Narodowej dr Mateusz Szpytma wręczył we Wrocławiu Krzyże Wolności i Solidarności. Są to wyjątkowe odznaczenia dla zasłużonych opozycjonistów z czasów PRL. Jest to znak pamięci polskiego państwa o tych, którzy walczyli o odzyskanie przez Polskę pełnej niepodległości w czasach komunizmu.

W Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim kilkunastu działaczy opozycji antykomunistycznej zostało uhonorowanych Krzyżem Wolności i Solidarności. W imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy uhonorowania dokonał zastępca prezesa Instytutu Pamięci Narodowej dr Mateusz Szpytma. W swoim wystąpieniu podkreślił, że odznaczeni pochodzili z różnych środowisk, byli w różnym wieku, ale łączyło ich to, że w czasach dyktatury komunistycznej pragnęli wolnej i suwerennej Polski.

Kiedy nie było mowy o żadnych wyróżnieniach czy orderach, spotykały Was różne prześladowania tj. strata pracy, aresztowania, internowanie itd. To wy, mimo to, działaliście na rzecz solidarności i wolności. Po tych wszystkich latach, teraz Polska Wam za to dziękuje.

Jarosław Kresa, wicewojewoda dolnośląski, podkreślił, że dzisiejsze odznaczenia są dowodem na to, że Polska pamięta o ich heroicznych czynach. Podziękował także odznaczonym za ich wielką odwagę, jaką była decyzja o działalności w opozycji antykomunistycznej. W imieniu odznaczonych głos zabrał Mirosław Józef Łapa.

Uroczystość wręczenia Krzyży Wolności i Solidarności poprowadził Paweł Rozdżestwieński, dyrektor Oddziału IPN we Wrocławiu.

Po zakończonych uroczystościach, zgromadzeni udali się pod tablicę pamiątkową poświęconą śp. Kornelowi Morawieckiemu, gdzie złożono kwiaty.

Wręczenie Krzyży
Wolności i Solidarności –
Wrocław, 29 września
2022. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

Dr Paweł
Rożażestwieński,
dyrektor IPN Oddział we
Wrocławiu.

Wręczenie Krzyży
Wolności i Solidarności –
Wrocław, 29 września
2022. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

Wręczenie Krzyży
Wolności i Solidarności –
Wrocław, 29 września
2022. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

Wręczenie Krzyży
Wolności i Solidarności –
Wrocław, 29 września
2022. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

Wręczenie Krzyży
Wolności i Solidarności –
Wrocław, 29 września
2022. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

Wręczenie Krzyży
Wolności i Solidarności –
Wrocław, 29 września
2022. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

Wręczenie Krzyży
Wolności i Solidarności –
Wrocław, 29 września
2022. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

Wręczenie Krzyży
Wolności i Solidarności –
Wrocław, 29 września
2022. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

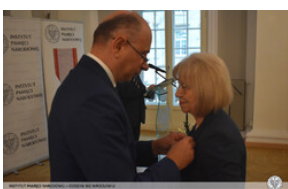
Wręczenie Krzyży
Wolności i Solidarności –
Wrocław, 29 września
2022. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

Wręczenie Krzyży
Wolności i Solidarności –
Wrocław, 29 września
2022. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

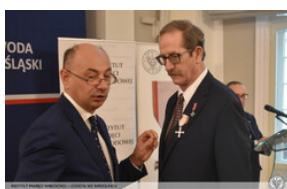
Wręczenie Krzyży
Wolności i Solidarności –
Wrocław, 29 września
2022. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

Wręczenie Krzyży
Wolności i Solidarności –
Wrocław, 29 września
2022. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

Wręczenie Krzyży
Wolności i Solidarności –
Wrocław, 29 września
2022. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

Wręczenie Krzyży
Wolności i Solidarności –
Wrocław, 29 września
2022. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

Wręczenie Krzyży
Wolności i Solidarności –

Wręczenie Krzyży
Wolności i Solidarności –

Wręczenie Krzyży
Wolności i Solidarności –

Wrocław, 29 września
2022. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

Dr Mateusz Szpytma,
wiceprezes Instytutu
Pamięci Narodowej. Fot.
Dominik Wojtkiewicz
(IPN)

Wrocław, 29 września
2022. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

Jarosław Kresa,
wicewojewoda
dolnośląski. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

Wrocław, 29 września
2022. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

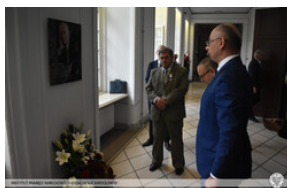
Miroslaw Jozef Lapa. Fot.
Dominik Wojtkiewicz
(IPN)

Wręczenie Krzyży
Wolności i Solidarności –
Wrocław, 29 września
2022. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

Wręczenie Krzyży
Wolności i Solidarności –
Wrocław, 29 września
2022. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

Wręczenie Krzyży
Wolności i Solidarności –
Wrocław, 29 września
2022. Fot. Dominik
Wojtkiewicz (IPN)

Krzyżem Wolności i Solidarności zostaną odznaczeni:

1. Pan Piotr Buzar
2. Pan Stanisław Grzegocki
3. Pan Stanisław Janas
4. Pan Kazimierz Kowalczyk
5. Pan Jerzy Maciej Langer
6. Pan Miroslaw Jozef Lapa
7. Pan Ryszard Jan Łoziński
8. Pan Zbigniew Maj
9. Pan Jan Janusz Morawiecki
10. Pani Janina Teresa Niechajowicz
11. Pan Tomasz Orlicz
12. Pan Jerzy Jacek Pilchowski
13. Pan Dariusz Paweł Salamaga
14. Pan Tomasz Zbigniew Truszkowski
15. Pan Artur Woś

Krzyż Wolności i Solidarności został ustanowiony przez Sejm 5 sierpnia 2010 roku. Po raz pierwszy przyznano go w czerwcu 2011 roku, przy okazji obchodów 35. rocznicy protestów społecznych w Radomiu. Krzyż nadawany jest przez Prezydenta RP, na wniosek prezesa Instytutu Pamięci Narodowej, działaczom opozycji wobec dyktatury komunistycznej, za działalność na rzecz odzyskania przez Polskę niepodległości i suwerenności lub respektowanie praw człowieka w PRL. Pierwowzorem Krzyża Wolności i Solidarności jest Krzyż Niepodległości z II RP.

BIOGRAMY OSÓB KWIS (WROCŁAW 29.09.2022)

Buzar Piotr ur. 1965 r.

Pan Piotr Buzar uczestniczył w demonstracji 13 czerwca 1982 r. we Wrocławiu, w trakcie której został zatrzymany. Po tym wydarzeniu wraz ze Sławomirem Niecką i Ewą Kapałą założył nielegalną organizację Młodzieżowe Jednostki Oporu (był autorem nazwy MJO). Działacze MJO drukowali plakaty i ulotki, a także prowadzili różnego rodzaju akcje sabotażowe. Na początku 1983 r. rozpoczął współpracę z działaczem Konfederacji Polski Niepodległej Antonim Lenkiewiczem, polegającą na organizowaniu konspiracyjnych wykładów i spotkań dyskusyjnych. Został zatrzymany 26 lutego 1985 r. po przeszukaniu jego mieszkania, podczas którego wykryto znaczną ilość bezdebitowych publikacji i ulotek (pisma „Jednością silni”, ulotki „Rzeczpospolita Solidarna” oraz innych). 28 lutego 1985 r. wydano postanowienie o jego tymczasowym aresztowaniu pod zarzutem podjęcia działań mających na celu „wywołanie niepokoju publicznego”. Osadzono go w Areszcie Śledczym we Wrocławiu. 10 czerwca 1985 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabryczna skazał go na sześć miesięcy pozbawienia wolności, jednocześnie na poczet orzeczonej kary zaliczył okres tymczasowego aresztowania. Postanowieniem z 21 czerwca 1985 r. Sąd Wojewódzki we Wrocławiu utrzymał areszt tymczasowy, pomimo nieprawomocnego skazania przez sąd I instancji. W areszcie przebywał do 26 sierpnia 1985 r. 8 października 1985 r. Piotr Buzar został zatrzymany za wykonanie w przejściu podziemnym napisu „Chcesz głodować idź głosować”. W związku z tym skierowano wniosek o ukaranie do Kolegium ds. Wykroczeń przy Naczelniku Dzielnicy Wrocław Stare Miasto. Jednocześnie w jego mieszkaniu odnaleziono materiały bezdebitowe (druki, kalendarze, ulotki sygnowane przez „Solidarność”), odstąpiono jednak od przedstawienia mu zarzutów karnych ze względu na brak dowodów świadczących o zamiarze ich kolportowania.

Grzegocki Stanisław ur. 1948 r.

Pan Stanisław Grzegocki od 1966 r. był pracownikiem w Zakładach Elektronicznych „Elwro” we Wrocławiu. W okresie od 14 do 16 grudnia 1981 r. był uczestnikiem strajku okupacyjnego prowadzonego na terenie zakładu pracy. W latach 1982-1989 był członkiem TKZ NSZZ „Solidarność” w ZE „Elwro”. W ramach działalności opozycyjnej zbierał składki na tajną działalność związkową, działalność wydawniczą oraz pomoc dla osób represjonowanych i ich rodzin. Ponadto brał udział w organizowaniu w zakładzie sieci kolportażu wydawnictw podziemnych: „Z dnia na Dzień”, „Fatamorgana”, „Solidarność Walcząca”, „Solidarność FAT”, „Victoria”. W latach 1982-1989 współpracował z redakcją podziemnego pisma „Informator

NSZZ Solidarność"/„Solidarność Elwro”, organu prasowego TKZ w ZE „Elwro”.

Janas Stanisław ur. 1937 r.

Pan Stanisław Janas 22 października 1956 r. uczestniczył w wiecu studentów i mieszkańców Wrocławia przy Politechnice Wrocławskiej. Od 1966 r. aż do rozwiązania zakładu pracował w Zakładach Elektronicznych „Elwro” we Wrocławiu. W dniach 14-16 grudnia 1981 r. był uczestnikiem strajku okupacyjnego na terenie zakładu pracy. W latach 1982-1989 był członkiem TKZ NSZZ „Solidarność” w ZE „Elwro”. W ramach działalności opozycyjnej zbierał składki na tajną działalność związkową, działalność wydawniczą oraz pomoc dla osób represjonowanych i ich rodzin. W tym czasie drukował w swoim domu podziemne pismo „Informator NSZZ Solidarność"/„Solidarność Elwro” – organ prasowy TKZ w ZE „Elwro”.

W latach 1983-1989 był również działaczem Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy parafii pw. św. Klemensa Dworzaka we Wrocławiu.

Kowalczyk Kazimierz ur. 1950 r.

Pan Kazimierz Kowalczyk był pierwszym przewodniczącym Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Fabryce Maszyn Rolniczych „Agromet-Pilmet” we Wrocławiu. W związku z udziałem w licznych strajkach i prowadzoną działalnością opozycyjną był stopniowo degradowany na niższe stanowiska pracy, aż do zwolnienia w 1983 r. Pomimo wielu starań i odwołań od decyzji Zarządu, nie został przywrócony do pracy. Jednocześnie brał udział w licznych manifestacjach i patriotycznych obchodach rocznicowych organizowanych przez struktury podziemia, za co był wielokrotnie zatrzymywany na 48 godzin, a w jego domu przeprowadzano rewizje. Od 1984 r. podjął pracę jako sprzedawca w Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa-Książka-Ruch” we Wrocławiu, gdzie kolportował ulotki i pisma podziemne. Dodatkowo, pełnił funkcję przewodniczącego komisji charytatywnej przy kościele pw. św. Wawrzyńca we Wrocławiu, w ramach której pomagał działaczom „Solidarności”, którzy zostali uwięzieni, internowani lub wcieleni do wojska i ich rodzinom.

Langer Jerzy Maciej ur. 1948 r.

Pan Jerzy Langer w dniach 26-31 sierpnia 1980 r. uczestniczył w strajku na terenie Wytwórni Elementów Prefabrykowanych Wałbrzyskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego. Od września 1980 r. należał do NSZZ „Solidarność”. W 1982 r. był współorganizatorem pomocy dla internowanych w Wałbrzychu, m.in. od stycznia 1982 r. do listopada 1983 r. zbierał składki na pomoc dla represjonowanych. W okresie od stycznia 1982 r. do marca 1983 r. był członkiem Tajnej Komisji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność”, następnie do lutego 1988 r. Tymczasowej Komisji Oddziału „Solidarność” Województwa Wałbrzyskiego. W latach 1982-1984 Jerzy Langer był drukarzem „Niezależnego Słowa”, a w latach 1983-1984 „Informatora Wałbrzyskiego”. W okresie pomiędzy 1982-1989 organizował i koordynował działania sieci kolportażu w Wałbrzychu oraz współorganizował manifestacje na terenie miasta.

19 grudnia 1983 r. Jerzy Langer został zatrzymany, a dwa dni później aresztowany pod zarzutem rozpowszechniania od marca do grudnia 1983 r. na terenie Wałbrzycha nielegalnych

pism sygnowanych przez NSZZ „Solidarność”. Areszt uchylono 6 sierpnia 1984 r., a śledztwo umorzono na mocy przepisów ustawy o amnestii. 4 września 1985 r. ponownie został aresztowany pod zarzutem rozpowszechniania nielegalnych wydawnictw. Na wolność wyszedł 24 grudnia 1985 r. Jednak już 4 stycznia 1986 r. aresztowano go po raz kolejny w związku z powyższymi zarzutami. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 27 lutego 1986 r. został skazany na 6 miesięcy więzienia. Został zwolniony 13 marca 1986 r. Ponadto Jerzy Langer był dwukrotnie karany przez Kolegium Rejonowe ds. Wykroczeń przy Prezydencie Miasta Wałbrzycha: za uczestnictwo 11 maja 1986 r. w nielegalnym zgromadzeniu o charakterze religijnym oraz za udział w związku, który rozwiązano, poprzez sygnowanie w imieniu Tymczasowej Komisji Oddziału woj. wałbrzyskiego NSZZ „Solidarność” pisma ulotnego, wzywającego do akcji strajkowych. W latach 1984-1989 Jerzy Langer był współorganizatorem pielgrzymek do Krzeszowa i na Jasną Górę, koncertów, spektakli i wykładów w ramach Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy parafii pw. św. Józefa Robotnika w Wałbrzychu, od 1986 r. Tygodni Kultury Chrześcijańskiej i KIK. W okresie 1987-1989 Jerzy Langer był członkiem Komisji Interwencji i Praworządności (KLiP) „Solidarność” w Wałbrzychu i współpracował z KLiP Dolny Śląsk we Wrocławiu. W grudniu 1987 r. był współzałożycielem, a następnie do 1989 r. członkiem Regionalnej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk. W okresie 1988-1989 był uczestnikiem regionalnych i lokalnych spotkań opozycjonistów.

Łapa Mirosław Józef ur. 1964 r.

Pan Mirosław Łapa jako uczeń Liceum Mechanicznego w Kępnie, pełniący funkcję przewodniczącego koła Związku Młodzieży Demokratycznej, po ogłoszeniu stanu wojennego był podejrzewany o wykonywanie i kolportaż ulotek (20 grudnia 1981 r. przeprowadzono z nim rozmowę profilaktyczno-ostrzegawczą). Od jesieni 1982 r. do marca 1984 r. w ramach kępińskiej grupy Solidarności Walczącej „Harpun” zajmował się rozpowszechnianiem nielegalnych wydawnictw, broszur i ulotek, które również osobiście przywoził z Wrocławia oraz książek wydawanych w drugim obiegu. 3 maja i 11 listopada 1983 r. koordynował w Kępnie duże akcje kolportażowe. W latach 1988-1989 w Krakowie drukował ulotki i rozprowadzał je w środowisku studenckim.

Łoziński Ryszard Jan ur. 1952 r.

Pan Ryszard Łoziński w wyniku prowadzonej działalności opozycyjnej został internowany decyzją z 7 kwietnia 1982 r. W uzasadnieniu podano, że „prowadzi działalność, która w okresie stanu wojennego rodzi niebezpieczeństwo wzmagania napięć społecznych”. Przebywał w Ośrodku Odosobnienia w Nysie do 15 lipca 1982 r. Od 1983 r. prowadził aktywną działalność w podziemnych strukturach NSZZ „Solidarność” na terenie zakładów pracy we Wrocławiu. W ramach prowadzonej działalności opozycyjnej zajmował się organizacją Tajnych Komisji Zakładowych oraz zbiórek pieniężnych, wydawaniem i kolportażem nielegalnych czasopism: „Solidarność Elwro”, „Jutrzenka”, „Z dnia na dzień”, „Solidarność Walcząca” i innych.

Maj Zbigniew ur. 1954 r.

Pan Zbigniew Maj od początku lat osiemdziesiątych był zatrudniony na stanowisku kierownika robót instalacyjno-sanitarnych Wojewódzkiej Spółdzielni Spożywców „Społem” w Lesznie. Jesienią 1980 r. działał w Międzyzakładowym Komitecie Założycielskim NSZZ „Solidarność” w Lesznie. W 1981 r. był członkiem Zarządu Regionu woj. leszczyńskiego. W ramach pracy związkowej odpowiedzialny był za zbieranie informacji i kolportaż literatury. Zbigniew Maj był także członkiem komitetu redakcyjnego pisma „Solidarność Leszczyńska”. W związku z tą działalnością został internowany 13 grudnia 1981 r. Początkowo osadzono go w Areszcie Śledczym w Ostrowie Wielkopolskim, a od 7 stycznia 1982 r. w Ośrodku Odosobnienia w Głogowie. Wolność odzyskał 19 lutego 1982 r. Po zwolnieniu z internowania, Zbigniew Maj ponownie włączył się w działalność związkową. Został zatrzymany 13 maja 1982 r. z uwagi na podejrzenie, że „czynił przygotowania do prowokacyjnych wystąpień w okresie stanu wojennego”. 15 maja 1982 r. wydano decyzję o jego ponownym internowaniu. Został osadzony w Ośrodku Odosobnienia w Głogowie, z którego zwolniono go 24 lipca 1982 r.

Morawiecki Jan Janusz ur. 1950 r.

Pan Jan Morawiecki w latach 1982-1989 był zaangażowany w działalność podziemną. Od roku 1982 zajmował się kolportażem nielegalnej prasy i ulotek. Był członkiem Solidarności Walczącej, współpracował z Regionalnym Komitetem Strajkowym NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk. Był współtwórcą biuletynu „Serwis Informacyjny Solidarności Walczącej” i współpracownikiem redakcji „Biuletynu Dolnośląskiego”. Utrzymywał kontakty z działaczami podziemia z całej Polski i przekazywał im nielegalną prasę.

Niechajowicz Janina Teresa ur. 1941 r.

Pani Janina Niechajowicz zaangażowała się w działalność opozycyjną w dniu 13 grudnia 1981 r., podejmując współpracę z Kornelem Morawieckim oraz Hanną Łukowską-Karniej, uczestnicząc w spotkaniach konspiracyjnych organizowanych w mieszkaniu tej ostatniej. W marcu 1982 r. nawiązała kontakt z Regionalnym Komitetem Strajkowym (RKS) NSZZ „Solidarność”. W ramach współpracy z RKS przekazywane jej były, m. in. przez Aleksandrę Kutowską, wydawnictwa podziemne oraz matryce do wydawnictw (m.in. „Biuletynu Dolnośląskiego”). Pani Janina Niechajowicz udostępniała w tym celu swoje prywatne mieszkanie w Wałbrzychu. Od czerwca 1982 r. współpracowała z Solidarnością Walcząca. Działalność w strukturach Solidarności Walczącej oraz współpraca z Kornelem Morawieckim oraz Hanną Łukowską-Karniej obejmowała okres stanu wojennego.

Orlicz Tomasz ur. 1950 r.

Pan Tomasz Orlicz w związku z działalnością w strukturach NSZZ „Solidarność” we Wrocławiu został 21 grudnia 1981 r. internowany pod zarzutem prowadzenia działalności „naruszającej obowiązujący porządek prawny”. Początkowo przebywał w Zakładzie Karnym we Wrocławiu, a następnie od 24 grudnia 1981 r. w Ośrodku Odosobnienia w Grodkowie. Z internowania został zwolniony 29 kwietnia 1982 r.

Pilchowski Jerzy Jacek ur. 1950 r.

Pan Jerzy Pilchowski w latach 1977-1980 był współpracownikiem Komitetu Samoobrony Społecznej KOR oraz Biura Interwencyjnego KSS KOR. Od 1979 r. do 1980 r. pełnił funkcję redaktora niezależnego pisma „Robotnik” oraz współpracował z Niezależną Oficyną Wydawnictwem NOWa. W 1979 r. został sygnatariuszem Karty Praw Robotniczych. W styczniu 1980 r. uczestniczył w pracach Komisji Helsińskiej przy opracowaniu dokumentu: „Raport Madrycki. O przestrzeganiu praw człowieka i obywatela w Polsce”. W sierpniu 1980 r. Jerzy Pilchowski wziął aktywny udział w strajku w Kopalni Węgla Kamiennego „Thorez” w Wałbrzychu. Od 28 sierpnia 1980 r. pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego, brał udział w negocjacjach z władzami miasta i województwa. Od września 1980 r. zasiadał w Międzyzakładowej Komisji Wolnych Niezależnych Związków Zawodowych oraz był członkiem Zespołu Doradczo-Konsultacyjnego Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego. W maju 1981 r. uczestniczył w Walnym Zjeździe Delegatów NSZZ „Solidarność” Województwa Wałbrzyskiego. W 1981 r. współorganizował Dział Informacji Związkowej Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” oraz współtworzył „Biuletyn Informacyjny” oraz pismo „Niezależne Słowo”. Ponadto zajmował się kolportażem niezależnych pism i książek oraz organizował spotkania ze znanymi działaczami antykomunistycznymi. 13 grudnia 1981 r. został internowany, był przetrzymywany w Ośrodkach Odosobnienia w Kamiennej Górze, Nysie i Uhercach. 18 listopada 1982 r. ze względów rodzinnych udzielono mu tygodniową przepustkę, z której nie powrócił do miejsca odosobnienia. 25 listopada 1982 r. został zatrzymany i aresztowany, a następnie osadzony w Areszcie Śledczym KW MO w Wałbrzychu. 7 grudnia 1982 r. uchylono decyzję o jego internowaniu. Areszt opuścił 12 grudnia 1982 r. W marcu 1983 r. wyemigrował do USA. Tam kontynuował działalność opozycyjną, angażował się w finansową i polityczną pomoc dla podziemnych struktur NSZZ „Solidarność”.

Salamaga Dariusz Paweł ur. 1967 r.

Pan Dariusz Salamaga w 1982 r. podjął naukę w VI Liceum Ogólnokształcącym we Wrocławiu. W latach 1982-1983 uczestniczył w Mszach za Ojczyznę, organizowanych w katedrze i kościele pw. św. Elżbiety Węgierskiej oraz niezależnych wykładach z historii w kościele pw. św. Klemensa Dworzaka we Wrocławiu. Jesienią 1983 r. nawiązał kontakt ze środowiskami opozycyjnymi i zaangażował się w ich działalność. Otrzymywał prasę solidarnościową oraz pismo dla młodzieży „Wyrostek”, które kolportował. Współorganizował w szkołach „ciche przerwy”, upamiętniające protesty robotnicze w grudniu 1970 r. i wprowadzenie stanu wojennego. 20 stycznia 1985 r. uczestniczył w mszy św. w kościele pw. św. Klemensa Dworzaka w intencji uczniów i nauczycieli szkół średnich Wrocławia, która była inspiracją do utworzenia Międzyszkolnego Komitetu Oporu (MKO). Od 1985 r. był członkiem MKO. Kolportował „Szkołę Podziemną”, malował antykomunistyczne hasła w miejscach publicznych, zrywał czerwone flagi przed 1 maja, 22 lipca i wyborami do Sejmu. Dariusz Salamaga był członkiem redakcji oraz drukarzem pisma „Wieszcz”, wydawanego przez MKO od lutego do czerwca 1986 r. Po serii zatrzymań i aresztowań członków Komitetu w sierpniu 1986 r. oraz wymuszonej reorganizacji, w drugiej połowie 1986 r. objął szefostwo Grup Wykonawczych MKO, którymi kierował przez kilka miesięcy. Działalność w MKO zakończył w 1988 r.

Truskowski Tomasz Zbigniew ur. 1952 r.

Pan Tomasz Truskowski przed sierpniem 1980 r. zajmował się kolportażem „Biuletynu Dolnośląskiego” oraz innych wydawnictw bezdebitowych. W czasie stanu wojennego, jako zastępca dyrektora Instytutu Matematyki Politechniki Wrocławskiej, sprzyjał i ochraniał konspiracyjne kontakty osób podejmujących działalność antykomunistyczną. W okresie od 1982 r. do 1987 r. był członkiem NSZZ „Solidarność” oraz Solidarności Walczącej. Podejmował działania na rzecz kontrwywiadu Solidarności Walczącej, współpracując m. in. z Kornelem Morawieckim oraz Kazimierzem Suszyńskim przy rozpracowywaniu sposobów działania Służby Bezpieczeństwa. Informował o zagrożeniach ze strony SB, uczestniczył w ochronie miejsc oraz osób zaangażowanych w działalność antykomunistyczną.

Woś Artur ur. 1969 r.

Pan Artur Woś w latach 1987-1989 był działaczem Międzyszkolnego Komitetu Oporu (MKO) we Wrocławiu, a w latach 1989-1990 Ruchu Młodzieży Niezależnej. Brał udział w tzw. „dzielnicówkach”, czyli spotkaniach konsultacyjnych działaczy MKO z różnych rejonów Wrocławia, na których reprezentował Zespół Szkół Mechanicznych nr 1. W latach 1987-1989 uczestniczył w kolportażu wydawnictw drugiego obiegu, akcjach ulotkowych i plakatowych oraz demonstracjach organizowanych przez różne struktury opozycyjne we Wrocławiu. Był również zaangażowany w drukowanie ulotek i pism niezależnych oraz transport tychże do innych miast. W jego miejscu zamieszkania znajdował się magazyn materiałów zgromadzonych na potrzeby podziemnej poligrafii.

PLIKI DO POBRANIA

[Biogramy osób odznaczony KWIS - Wrocław 29 września 2022 \(pdf, 246.53 KB\) 30.09.2022 11:14](#)